

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobkyně: **O. B.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 30. 6. 2005, č. j. 36 Az 14/2005 - 24,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou osobně dne 31. 8. 2005 se žalobkyně jako stěžovatelka domáhá zrušení shora označeného usnesení krajského soudu, kterým byla odmítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 10. 1. 2005, č. j. OAM-3561/VL-10-ZA09-2004. Tímto rozhodnutím nebyl stěžovatelce udělen azyl pro nesplnění podmínek uvedených v § 12, § 13 odst. 1, 2 a 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Krajský soud žalobu stěžovatelky podle § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) odmítl, protože podání stěžovatelky trpělo vadami, které bránily meritornímu přezkoumání napadeného rozhodnutí a stěžovatelka vady ve lhůtě stanovené krajským soudem neodstranila.

V kasační stížnosti stěžovatelka uvedla, že napadené usnesení obdržela dne 31. 8. 2005. Ze spisu ale vyplynulo, že toto usnesení bylo stěžovatelce doručováno v souladu s § 46 odst. 1, 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), § 42 odst. 5 s. ř. s. již dne 4. 8. 2005, a to na adresu Pobytového středisko Z. u B., kde byla stěžovatelka hlášena k pobytu a kde se také zdržovala. V tento den byla písemnost na žádost stěžovatelky uložena na poště bez předchozího pokusu o doručení a stěžovatelce byla zanechána výzva, aby si ji vyzvedla (§ 46 odst. 3 a § 50c odst. 1 o. s. ř., § 42 odst. 5 s. ř. s.). Podle § 50c odst. 4 o. s. ř., § 42 odst. 5 s. ř. s. nebude-li uložena písemnost vyzvednuta do 3 dnů nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Označená písemnost byla uložena na poště ve čtvrtek 4. 8. 2005 a poslední den lhůty k vyzvednutí písemnosti připadá na neděli 14. 8. 2005. Za den doručení se však považuje až pondělí 15. 8. 2005, neboť podle § 40 odst. 3 s. ř. s. případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Skutečnost, že si stěžovatelka vyzvedla stejnopis usnesení až 31. 8. 2005 je právně bezvýznamná a nemá na den doručení žádný vliv.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty a podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den doručení, tedy pondělí 15. 8. 2005. Poslední den lhůty připadá na pondělí 29. 8. 2005, kdy také lhůta k podání kasační stížnosti marně uplynula. Kasační stížnost podaná až 31. 8. 2005, tedy byla podána opožděně.

Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo, než kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s. odmítnout.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. února 2006

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu